

सत्यमेवनसंशयः ईप्सितंचफलंभुक्त्वाचांतेसत्यपुरं व्रजेत् ॥ १२
 इतिवःकथितंविप्राःसत्यनारायणव्रते यत्कृत्वासर्वदुःखेभ्योमुक्तो
 भवतिमानवः ॥ १३ ॥ विशेषतःकलियुगेसत्यपूजाफलप्रदा केचि
 क्कालंवदिष्यंतिसत्यमार्शितमेवच ॥ १४ ॥ सत्यनाराय केचित्सदे
 वंतथापरे नानारूपधरोभूत्वासर्वेषामोप्सितप्रदः ॥ १५ ॥ भविष्य
 तिकलौसत्यव्रतरूपीसनातनः यइदंपठतेनित्यंशृणोतिमुनिसत्त
 माः ॥ १६ ॥ सत्यंनश्यंतिपापानिसत्यदेवप्रसादतः ॥ १७ ॥ इति
 श्रीस्कंदपुराणेरेवाखंडेश्रीसत्यनारायणव्रतकथायांपंचमोऽध्यायः

स०
३७

तस्यपुत्रशतंनष्टं धनधान्यादिकंचयत् सत्यदेवेनतत्सर्वं नाशितं मम
 निश्चितं ॥ ६ ॥ अतस्तत्रैवगच्छामियत्रदेवस्यपूजनं मनसातुवि
 निश्चित्यययौगोपालसन्निधौ ॥ ७ ॥ ततोऽसौसत्यदेवस्यपूजांगोप
 गणैः सह भक्तिश्रद्धान्वितोभूत्वाचकारविधिनानृपः ॥ ८ ॥ सत्यदे
 वप्रसादेनधनपुत्रान्वितोऽभवत् इहलोकेसुखेभुक्त्वाचांतेसत्यपुरं
 ययौ ॥ ९ ॥ यइदंकुरुतेसत्यव्रतंपरमदुर्लभं शृणोतिचकथांपुण्यां
 भक्तियुक्तःफलप्रदां ॥ १० ॥ धनधान्यादिकेतस्यभवेत्सत्यप्रसादतः
 दरिद्रोलभतेवित्तबद्धेमुच्यतेबंधनात् ॥ ११ ॥ भीतोभयात्प्रमुच्येत

नन्तिगुणारूपं तवाश्राय्यमिदं प्रभो ॥ १४ ॥ मूढोऽहं त्वांकथं जाने
 मोहितस्तवमायया प्रसादपूजयिष्यामि यथाविभवविस्तरैः ॥ १५ ॥
 पुरावित्तंचतत्सर्वत्राहिमांशरणागतं श्रुत्वा भक्तियुतं वाक्यं परितु
 ष्टोजनार्दनः ॥ १६ ॥ वरचवांछितं दत्त्वा तत्रैवांतर्दधे हरिः ततो नावं
 समारुह्य दृष्ट्वा वित्तप्रपूर्णितां ॥ १७ ॥ कृपया सत्यदेवस्य सफलं वां
 छितं मम इत्युक्त्वा स्वजनैः सार्द्धं पूजां कृत्वा यथाविधिः ॥ १८ ॥ हर्षे
 ण चाभवत्पूर्णः सत्यदेव प्रसादतः नावं संयोज्य यत्नेन स्वदेशगमनं
 कृतं ॥ १९ ॥ साधुर्जामातरं प्राह पश्चरत्नपुरीं मम दूतंच प्रेषयामा

सनिजवित्तस्थरक्षकं ॥ २० ॥ दूतोऽसौ नगरं गत्वा साधुभार्यां वि
 लोक्य च प्रोवाच वाञ्छितं वाक्यं नत्वा बद्धां जलिस्तदा ॥ २१ ॥ निकटे
 नगरस्यैव जामात्रा सहितो वणिक् आगतो बंधुवर्गैश्च वित्तैश्च वरूभि
 र्युतः श्रुत्वा दूतमुखाद्वाक्यं महाहर्षवती सती सत्यपूजां ततः कृत्वा प्रो
 वाच तनुजो प्रति ॥ २३ ॥ ब्रजामिश्रीं मागच्छ साधुसंदर्शनाय च ।
 इति मातृवचः श्रुत्वा ब्रते कृत्वा समाप्य च ॥ २४ ॥ प्रसादं च परित्य
 ज्य गता सापिपतिं प्रति तेन रुष्टः सत्यदेवो भर्तारं तरणीं तथा ॥ २५ ॥
 सहत्य च धनैः सार्द्धं जले तस्या वमज्जयत् ततः कलावती कन्या न वि

श्रीगणेशायनमः ॥ आकृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं
 मर्त्यं च । हिरण्येन सवितारथेन देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ १
 सूर्यायनमः ॥ आवाहयामि गंधाक्षतपुष्पं समर्पयामि एवं सर्वं
 त्र ॥ इमं देवा असपत्नं सुवध्वं न हते क्षत्राय महते ज्यैष्ठ्याय महते
 ज्ञानराज्यायेंद्रस्येंद्रियाय । ब्रह्मसमुप्यपुत्रमस्यैपुत्रमस्यै विशेष
 वोमीराजा सोमोऽस्माकं ब्रह्मणानां राजा ॥ २ ॥ चंद्रायनमः ॥
 अग्निर्मूर्धादिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयं ॥ अपां रोतांसि जिन्व
 ति ३ ॥ भौमायन ० ॥ उद्ध्वस्वान्ने प्रतिजा गृहित्वमिष्टा पूर्त्तसं

ख०

२

सृजेथामयंच । अस्मिन्सधस्थेऽध्युत्तरस्मिन्विश्वेदेवायजमानश्च
 सीदत ॥ ४ ॥ बुधायनमः ॥ वृहस्पतेश्चातिदध्योऽर्हादियुमद्विभा
 तिक्रतुमज्जनेषु । यदीदयच्छवसऋतप्रजाततदस्मासुद्रविणंधेहि
 चित्रं ॥ ५ ॥ वृहस्पतयेन० ॥ अन्नात्परिस्तुतोऽरसं ब्रह्मणा व्यपिव
 त्क्षत्रं पयः सोमं प्रजापतिः ॥ ऋतेन सत्यमिन्द्रियं विपानं शुक्रमधस
 इन्द्रस्येन्द्रियमिदं पयोमृतं मधु ॥ ६ ॥ शुक्रयन० ॥ शन्नो देवारिभि
 ष्टयन्नापो भवतु पीतये । शयोरभिस्त्रवतु नः ॥ ७ ॥ शनैश्चराय०
 कयानश्चित्रा भवतु सदा वृधः सखा । कया शुचिष्ठया वृता ॥ ८ ॥